

USTAWA
z dnia 21 grudnia 1990 r.

o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 59, poz. 532, Nr 208, poz. 2018, z 2004 r. Nr 11, poz. 95.

Rozdział 1
Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii

Art. 1.

1. Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, a w szczególności:
 - 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;
 - 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
 - 3) leczeniu zwierząt oraz wykonywaniu zabiegów chirurgicznych;
 - 4) wydawaniu opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych;
 - 5) badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - 6) sprawowaniu czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - 7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz oraz warunków ich wytwarzania;
 - 8) wystawianiu recept na leki i artykuły sanitarne.
 2. Za wykonywanie zawodu lekarza weterynarii uważa się także pracę na stanowiskach wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii, określonych w odrębnych przepisach.
- <3. Zawód lekarza weterynarii może wykonywać osoba, która uzyskała prawo wykonywania tego zawodu.>**

dodany ust. 3 w art. 1 wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

[Art. 2.

1. *Zawód lekarza weterynarii może wykonywać osoba, która uzyskała prawo wykonywania tego zawodu przez wpis na listę lekarzy weterynarii.*
2. *Prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii stwierdza okręgowa rada*

nowe brzmienie art. 2 wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

lekarsko-weterynaryjna właściwa ze względu na miejsce przystąpienia po raz pierwszy do wykonywania zawodu, po ustaleniu, że osoba występująca z wnioskiem odpowiada następującym warunkom:

- 1) posiada dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską uczelnię realizującą program nauczania określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa lub posiada dyplom lekarza weterynarii wydany przez uczelnię zagraniczną uznany za równorzędny na podstawie odrębnych przepisów;
 - 2) posiada obywatelstwo polskie;
 - 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych.
- 2a. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, minister właściwy do spraw rolnictwa będzie miał na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
3. Lekarz weterynarii, który zgłosił zamiar wykonywania zawodu po upływie pięciu lat od ukończenia studiów lekarsko-weterynaryjnych, może być zobowiązany przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną do uprzedniego odbycia przeszkolenia. Program i zasady przeszkolenia ustala okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna.
4. Dokumentem stwierdzającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii jest zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu, ważne na terenie całego kraju.
5. Cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 1 i 3, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zezwolić na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii na warunkach określonych w zezwoleniu.
- <5a. Cudzoziemiec, który posiada prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terenie krajów członkowskich Unii Europejskiej, uzyskuje wpis na listę lekarzy weterynarii po przedłożeniu okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej dokumentów potwierdzających prawo do wykonywania zawodu w krajach Unii Europejskiej i po złożeniu oświadczenia, że będzie wykonywał zawód, przestrzegając obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej prawa.>**
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach o stwierdzenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz szczegółowe zasady prowadzenia listy lekarzy weterynarii posiadających prawo wykonywania zawodu, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.]

dodany ust. 5a w art. 2 wchodzi w życie z dniem przystąpienia RP do UE (Dz.U. 2001 r. Nr 129, poz. 1438)

<Art. 2.

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:
 - 1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 2) posiada:
 - a) dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską szkołę wyższą albo

- b) dyplom albo inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, albo
 - c) dyplom lekarza weterynarii lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli dyplom ten lub te dokumenty zostały uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii;
 - 5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
 - 6) korzysta w pełni z praw publicznych.
2. Lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli:
- 1) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszane ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu;
 - 2) złoży oświadczenie, że włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.
3. Przepis ust. 2 pkt 2 nie dotyczy lekarzy weterynarii, którzy ukończyli studia weterynaryjne w języku polskim.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określony w art. 1 ust. 1 i 2.>

<Art. 2a.

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niespełniającemu wymagań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2, jeżeli:
- 1) posiada:
 - a) dokument potwierdzający formalne kwalifikacje lekarza weterynarii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:
 - 1 stycznia 1994 r. w Austrii, Finlandii lub Szwecji,

dodane art. 2a-2k wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

- 3 października 1990 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,
 - 1 stycznia 1985 r. we Włoszech,
 - 1 stycznia 1981 r. w Grecji,
 - 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub Portugalii,
 - 21 grudnia 1980 r. w Belgii, Danii, Francji, Holandii, Irlandii, Luksemburgu, Republice Federalnej Niemiec i Wielkiej Brytanii, oraz
- b) zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze danego państwa członkowskiego, potwierdzające, że wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo
- 2) posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że posiadany przez niego dokument potwierdzający formalne kwalifikacje został wydany po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia niezbędnego do wykonywania zawodu i jest w tym państwie uznawany za odpowiadający dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.
2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2, mogą być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty ich wydania.

Art. 2b.

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna uznaje dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii posiadane przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający formalne kwalifikacje został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej i jest traktowany przez te władze jako równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.
2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być przedstawione w ciągu 12 miesięcy od daty jego wydania.
3. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w zakresie spełnienia wymagań:
 - 1) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 - uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane do wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz weterynarii przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa

- się dokumenty wydane w tym państwie, odnoszące się do stanu zdrowia;
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 - uznaje się dokumenty wydane przez odpowiednie władze państwa, którego lekarz weterynarii jest obywatelem, lub państwa, z którego przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej do podjęcia zawodu lekarza weterynarii zostały spełnione; jeżeli w państwie, którego obywatelem jest lub z którego przybywa lekarz weterynarii, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej, za wystarczający uznaje się wyciąg z rejestru skazanych wydany w państwie, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego przybywa.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przedstawiane w ciągu 3 miesięcy od daty ich wydania.

Art. 2c.

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, rozpatrując wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu, bierze pod uwagę:

- 1) dyplomy lub dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli te dyplomy lub dokumenty zostały uznane w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe zdobyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 2d.

1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej, na terenie której zamierza wykonywać zawód, wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu oraz przedstawia odpowiednie dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 1, lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej oświadczenia, odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 6, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2.
3. Na podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii i wydaje zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności niezbędne dane osobowe lekarza weterynarii, numer dyplomu lekarza weterynarii, datę wydania i przez kogo został wydany, numer prawa wykonywania zawodu oraz podstawę prawną przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 2e.

1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo odmowa jego przyznania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną powinny być dokonane niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia wszystkich dokumentów i oświadczeń wymaganych ustawą.
2. Jeżeli okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna posiada informacje dotyczące istotnych okoliczności, które wystąpiły przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, może poinformować o tych zdarzeniach państwo, którego obywatelstwo lekarz weterynarii posiada, lub państwo, z którego przybywa, wnosząc o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo. Postępowanie w takich sprawach jest poufne.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia otrzymania odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na 3 miesiące.
4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez właściwe władze państw członkowskich Unii Europejskiej okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zwraca się do tych władz o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje, a także o potwierdzenie, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać zawód w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał pełne wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 2f.

Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Art. 2g.

1. Lekarzowi weterynarii niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może przyznać prawo wykonywania zawodu na czas nieokreślony lub na czas określony, jeżeli spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 2-6. Przepisy art. 2d ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2e stosuje się odpowiednio.
2. Prawo wykonywania zawodu na czas określony przyznawane osobie, o której mowa w ust. 1, w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub

- uzyskania stopnia naukowego obejmuje wyłącznie okres szkolenia oraz wskazane miejsce odbywania szkolenia.
3. Osobie, o której mowa w ust. 1, można przyznać prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli ukończyła studia magisterskie na kierunku weterynaria w języku polskim albo jeżeli wykazała znajomość języka polskiego niezbędną do wykonywania zawodu lekarza weterynarii potwierdzoną egzaminem z języka polskiego.
 4. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przyznaje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu.
 5. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.
 6. Oplatę za egzamin, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.
 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
 - 2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, oraz wysokość opłaty za ten egzamin- uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 2h.

1. Lekarz weterynarii będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim Unii Europejskiej może czasowo wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej prowadzonego przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną, jeżeli:
 - 1) przed podjęciem czynności zawodowych, a w pilnych przypadkach bezpośrednio po ich podjęciu, złoży we właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu, z podaniem miejsca i czasu jego wykonywania;
 - 2) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające jego formalne kwalifikacje i stwierdzające, że wykonuje w tym państwie zawód lekarza weterynarii zgodnie z obowiązującymi przepisami;
 - 3) czas wykonywania czynności zawodowych nie przekroczy 90 dni w ciągu roku.
2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważne przez okres 12 miesięcy od daty jego wydania.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wydaje zainteresowanemu lekarzowi weterynarii zaświadczenie o spełnieniu przez niego warunków, o których mowa w ust. 1.
4. Do zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przepis art. 2e ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 2i.

1. Lekarz weterynarii przy wykonywaniu zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułów zawodowych w języku polskim.
2. Lekarz weterynarii będący obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej może używać tytułu zawodowego w języku państwa, w którym tytuł ten został uzyskany, jeżeli nie może on być właściwie przetłumaczony ze względu na brak odpowiedniego nazewnictwa w języku polskim.
3. W przypadku gdy tytuł zawodowy, którym posługuje się lekarz weterynarii będący obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wymaga na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskania dodatkowych kwalifikacji, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje lekarzowi weterynarii tytuł zawodowy, jakiego ma używać.

obecnie: minister właściwy do spraw rolnictwa,

obecnie: minister właściwy do spraw zdrowia,

Art. 2j.

1. Lekarz weterynarii przy wykonywaniu zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułów określających wykształcenie w brzmieniu nadanym w języku państwa członkowskiego, w którym uzyskał wykształcenie, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie stosowany w państwie członkowskim Unii Europejskiej, z którego lekarz weterynarii pochodzi lub przybywa, może mylić się z tytułem wymagającym w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskania dodatkowego wykształcenia, którego dany lekarz weterynarii nie posiada, wówczas okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje stosowne brzmienie tytułu określającego wykształcenie, którym może posługiwać się ten lekarz.

Art. 2k.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne udzielają zainteresowanym lekarzom weterynarii informacji o prawodawstwie polskim dotyczącym weterynarii, o uchwałach samorządu lekarsko-weterynaryjnego regulujących zasady etyki i deontologii weterynaryjnej oraz o możliwości nauki języka polskiego.>

Art. 3.

1. Lekarzowi weterynarii przysługuje prawo uzyskania tytułu specjalisty.

2. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* w porozumieniu z *Ministrem Edukacji Narodowej* i po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii.

Art. 4.

Lekarz weterynarii obowiązany jest wykonywać zawód ze szczególną starannością, w oparciu o zasady etyki i deontologii weterynaryjnej.

obecnie: minister właściwy do spraw rolnictwa,

obecnie: minister właściwy do spraw nauki,

Art. 5.

1. Lekarza weterynarii wykonującego zawód, u którego ujawniono niedostateczne przygotowanie zawodowe, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zobowiązać do odbycia przeszkolenia uzupełniającego pod rygorem utraty prawa wykonywania zawodu.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do lekarza weterynarii, który przerwał wykonywanie zawodu na okres dłuższy niż pięć lat.
3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna ustala program i zasady przeszkolenia uzupełniającego.

dodany art. 6a
wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

Art. 6.

1. Lekarz weterynarii wykazujący niezdolność do wykonywania zawodu ze względu na stan zdrowia, stwierdzoną na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, może być przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną pozbawiony prawa wykonywania zawodu na stałe bądź zawieszony w prawie wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności.
2. W przypadku gdy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, odmawia poddania się badaniu przez komisję lekarską i gdy okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu grozi niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zawiesić lekarza weterynarii w prawie wykonywania zawodu.
3. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 jest poufne.
4. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* w porozumieniu z *Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej* oraz po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach o pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu oraz orzekania o niezdolności do jego wykonywania.

<Art. 6a.

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii w przypadku:

- 1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli nie

nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

- 2) ubezwłasnowolnienia lekarza weterynarii całkowitego lub częściowego;**
- 3) utraty przez lekarza weterynarii praw publicznych;**
- 4) zrzeczenia się przez lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;**
- 5) nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;**
- 6) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.>**

Art. 7.

[1. Do uchwał organów samorządu w sprawach stwierdzania prawa wykonywania zawodu, pozbawienia lub zawieszenia tego prawa, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.]

- <1. Do uchwał organów samorządu w sprawach przyznawania prawa wykonywania zawodu, pozbawiania prawa bądź zawieszania w prawie wykonywania tego zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania, lub stwierdzania utraty tego prawa stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.>**
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zaskarżyć prawomocną uchwałę samorządu, podjętą w sprawach, o których mowa w ust. 1, do sądu administracyjnego.

Rozdział 2

Zadania i zasady działania samorządu lekarzy weterynarii

nowe brzmienie ust. 1 w art. 7 wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

Art. 8.

1. Tworzy się samorząd lekarzy weterynarii, zwany dalej "samorządem".
2. Samorząd jest niezależny w wykonywaniu swych zadań i podlega tylko przepisom ustawy.
3. Jednostkami organizacyjnymi samorządu posiadającymi osobowość prawną są: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne.

Art. 9.

1. Siedzibą Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest miasto stołeczne Warszawa.
2. Okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna działa na obszarze jednego lub więcej województw.
3. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych oraz ich siedziby ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.

Art. 10.

1. Zadaniem samorządu jest w szczególności:

- 1) sprawowanie pieczy i nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii;
 - 2) ustanawianie obowiązujących lekarzy weterynarii zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz dbałość o ich przestrzeganie;
 - 3) reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii;
 - 4) integrowanie środowiska lekarsko-weterynaryjnego;
 - 5) zajmowanie stanowiska w sprawach stanu zdrowotności zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i środowiska oraz polityki państwa w tym zakresie;
 - 6) współpraca z towarzystwami naukowymi, szkołami wyższymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi w kraju i za granicą;
 - 7) prowadzenie instytucji samopomocowych i innych form pomocy materialnej dla lekarzy weterynarii i ich rodzin;
 - 8) zarządzanie majątkiem i działalnością gospodarczą izb lekarsko-weterynaryjnych;
 - 9) wykonywanie innych zadań określonych odrębnymi przepisami.
2. Zadania określone w ust. 1 samorząd wykonuje w szczególności przez:
- [1] *stwierdzanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;*
- <1) **przyznawanie, pozbawianie, zawieszanie oraz stwierdzanie utraty prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;**>
- [2] *prowadzenie rejestru członków izby i listy lekarzy weterynarii uprawnionych do wykonywania zawodu;*
- <2) **prowadzenie rejestru członków izby;**>
- <2a) **prowadzenie ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt;**>
- 3) negocjowanie warunków pracy i płac;
 - 4) sprawowanie orzecznictwa w przedmiocie orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
 - 5) współdziałanie w sprawach specjalizacji zawodowej;
 - 6) opiniowanie projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowanie o ich wydanie;
 - 7) opiniowanie i wnioskowanie w sprawach kształcenia lekarzy weterynarii oraz personelu pomocniczego;
 - 8) organizowanie badań dotyczących weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
 - 9) sprawowanie sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego w zakresie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sądownictwa polubownego;
 - 10) występowanie w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych;
 - 11) współdziałanie z organami administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządami zawodowymi, związkami zawodowymi i

w art. 10 w ust. 2:
nowe brzmienie pkt 1
i 2 wchodzi w życie z
dn. uzyskania przez
RP członkostwa w
UE (Dz.U. z 2003 r.
Nr 208, poz. 2018)

dodany pkt 2a w ust.
2 w art. 10 wchodzi w
życie z dniem
15.02.2004 r.(Dz.U. z
2004 r. Nr 11, poz.95)

organizacjami społecznymi w sprawach profilaktyki i leczenia weterynaryjnego, poprawy warunków hodowli i warunków sanitarnych wsi, kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, zwalczania zakaźnych i pasożytniczych chorób zwierzęcych oraz chorób odzwierzęcych;

- 12) propagowanie zdobyczy nauk weterynaryjnych wśród lekarzy weterynarii oraz udzielanie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych;
- 13) uczestnictwo w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze oraz opiniowanie kandydatów na inne stanowiska wymagające kwalifikacji lekarza weterynarii.

Art. 11.

Uprawnienia samorządu wymienione w art. 10 ust. 2 pkt 3 i 10 nie naruszają uprawnień związków zawodowych, wynikających z ustawy o związkach zawodowych i Kodeksu pracy.

Art. 12.

1. Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych trwa 4 lata.
2. Tę samą funkcję w organach izb lekarsko-weterynaryjnych można pełnić nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.
3. Wybory do organów izb lekarsko-weterynaryjnych odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.
4. Czynne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy zawieszonych w prawie wykonywania zawodu.
5. Bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy weterynarii ukaranych karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3.
6. Na członków sądów lekarsko-weterynaryjnych mogą kandydować lekarze weterynarii wykonujący zawód nieprzerwanie co najmniej przez siedem lat.

Art. 13.

Mandat członka organu izby lekarsko-weterynaryjnej wygasa wskutek:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) skreślenia z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej;
- 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru;
- 5) utraty obywatelstwa polskiego;
- 6) ukarania prawomocnym orzeczeniem sądu lekarsko-weterynaryjnego na kary określone w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 7) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 14.

Uchwały organów samorządu podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków danego organu.

Art. 15.

1. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej lub Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej pod zarzutem niezgodności z prawem. Sąd Najwyższy utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę bądź ją uchyla.
2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej może zwrócić się do Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii lub do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być rozpatrzony przez najbliższy Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, a przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną w terminie miesiąca od dnia jego wpływu.

w art. 17: dodane ust. 1a i 1b wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

Art. 16.

Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne mają prawo używania pieczęci urzędowej.

Rozdział 3**Prawa i obowiązki członków****Art. 17.**

1. Lekarz weterynarii, posiadający prawo wykonywania zawodu, przed podjęciem wykonywania zawodu na terenie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej obowiązany jest uzyskać wpis do rejestru członków tej izby.
- <1a. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się następujące informacje:**
- 1) numer wpisu;
 - 2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo lekarza weterynarii;
 - 3) miejsce zamieszkania i adres lekarza weterynarii;
 - 4) numer PESEL, a w stosunku do cudzoziemców numer i datę wydania paszportu, termin ważności i nazwę organu, który wydał paszport;
 - 5) numer i datę wydania dyplomu lekarza weterynarii oraz nazwę ukończonej szkoły wyższej, która wydała dyplom lekarza weterynarii, jej siedzibę i nazwę wydziału;
 - 6) nazwę i siedzibę okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, która przyznała lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu, oraz numer i datę uchwały, na mocy której przyznano lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu;
 - 7) numer i datę wydania zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

obecnie: minister właściwy do spraw rolnictwa

- 8) numer NIP;
 - 9) miejsce wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
 - 10) adnotacje uzupełniające, dotyczące w szczególności posiadanych kwalifikacji i tytułów zawodowych oraz stopni i tytułów naukowych;
 - 11) informacje o ograniczeniach w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii związanych z:
 - a) przyznaniem prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na czas określony,
 - b) orzeczeniem kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
 - c) zawieszeniem w prawie wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1 i 2,
 - d) tymczasowym zawieszeniem w wykonywaniu czynności zawodowych w przypadkach określonych w art. 47;
 - 12) datę wpisu i podpis osoby dokonującej wpisu.
- 1b. Lekarz weterynarii przekazuje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej dane objęte rejestrem, o którym mowa w ust. 1, i powiadamia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1a pkt 3, 4, 9 i 10, w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany.>**
2. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się lekarzy weterynarii spełniających łącznie następujące warunki:
 - 1) posiadających prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
 - 2) zamierzających wykonywać zawód na obszarze działania izby.
 3. Lekarz weterynarii, spełniający warunek określony w ust. 2 pkt 1, lecz niewykonyjący zawodu, może być na swój wniosek wpisany do rejestru członków izby.
 4. W razie wykonywania zawodu na obszarze działania dwóch lub więcej okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, lekarz weterynarii podlega wpisowi do rejestru członków wybranej przez siebie izby.

nowe brzmienie art. 18 wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

[Art. 18.

Skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje na skutek:

- 1) śmierci;
- 2) pozbawienia prawa wykonywania zawodu z mocy orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego lub wyroku sądowego;
- 3) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu;
- 4) przeniesienia na teren innej izby;
- 5) utraty obywatelstwa polskiego.]

<Art. 18.

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej w przypadku:

- 1) utraty prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6a, z zastrzeżeniem ust. 2;
 - 2) pozbawienia prawa wykonywania zawodu z mocy orzeczeń sądów powszechnych i lekarsko-weterynaryjnych;
 - 3) pozbawienia prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1;
 - 4) przeniesienia miejsca wykonywania zawodu na teren innej izby lekarsko-weterynaryjnej;
 - 5) nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;
 - 6) śmierci.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może odmówić skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyny wymienionej w art. 6a pkt 5, jeżeli przeciwko temu lekarzowi toczy się postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej.>

Art. 19.

Członkowie samorządu obowiązani są:

- 1) przestrzegać zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz innych przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii, a także uchwał władz i organów samorządu lekarzy weterynarii;
- 2) regularnie opłacać składkę członkowską.

Art. 20.

Członkowie samorządu mają prawo:

- 1) wybierać i być wybierani do organów samorządu, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 4 i 5;
- 2) korzystać z pomocy izb lekarsko-weterynaryjnych w zakresie rozwijania kwalifikacji zawodowych oraz zapewnienia właściwych warunków wykonywania zawodu;
- 3) korzystać z ochrony i pomocy prawnej organów izb lekarsko-weterynaryjnych;
- 4) korzystać ze świadczeń instytucji izb lekarsko-weterynaryjnych i działalności samopomocowej.

Art. 21.

1. Na wniosek okręgowej lub Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej pracodawca obowiązany jest zwolnić od pracy pracownika pełniącego określoną funkcję z wyboru w organach izb lub wykonującego czynności na rzecz izby.
2. Izby lekarsko-weterynaryjne określają zasady i tryb zwrotu kosztów podróży oraz innych uzasadnionych wydatków i strat poniesionych przez członków samorządu w związku z wykonywaniem czynności na rzecz izb.

Art. 22.

1. Pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych, o których mowa w art. 24 pkt 2–5 oraz w art. 34 pkt 2–5, w czasie jej pełnienia, bez uzyskania zgody właściwej rady lekarsko-weterynaryjnej.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 40 Kodeksu pracy.
3. Pracodawca nie może wypowiedzieć lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, warunków pracy i płacy na jego niekorzyść, chyba że zachodzą przyczyny określone w art. 43 Kodeksu pracy.

Rozdział 4**Okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne****Art. 23.**

Okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną stanowią lekarze wpisani do rejestru jej członków.

Art. 24.

Organami okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej są:

- 1) okręgowy zjazd lekarzy weterynarii;
- 2) okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna;
- 3) okręgowa komisja rewizyjna;
- 4) okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny;
- 5) okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 25.

Najwyższą władzą okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej jest okręgowy zjazd lekarzy weterynarii.

Art. 26.

1. Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii odbywa się co roku, a zjazd sprawozdawczo-wyborczy co cztery lata, w terminach ustalanych przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną.
2. W okręgowym zjeździe lekarzy weterynarii uczestniczą delegaci, a w zjeździe sprawozdawczo-wyborczym oprócz delegatów mogą uczestniczyć z głosem doradczym także niebędący delegatami członkowie ustępujących organów izby, o których mowa w art. 24 pkt 2–5.
3. Wybory delegatów na okręgowy zjazd lekarzy weterynarii są przeprowadzane w rejonach wyborczych pokrywających się z powiatami, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku powiatów, w których liczba lekarzy weterynarii przekracza 150, rejon wyborczy ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.

5. Zasady przeprowadzania wyboru delegatów określa regulamin wyborów, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6.
6. W rejonowym zebraniu wyborczym bierze udział co najmniej 1/2 członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej wykonujących zawód na terenie rejonu wyborczego.

Art. 26a.

1. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii zwołuje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna:
 - 1) z własnej inicjatywy;
 - 2) na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej;
 - 3) na wniosek okręgowej komisji rewizyjnej;
 - 4) na wniosek co najmniej 1/5 członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.
2. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii zwołuje się w ciągu miesiąca od dnia wpływu wniosku w sprawie jego zwołania.
3. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 27.

Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii w szczególności:

- 1) podejmuje uchwały w sprawach objętych zakresem działania izby;
- 2) ustala zasady gospodarki finansowej izby oraz uchwała budżet izby;
- 3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, okręgowej komisji rewizyjnej, okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego i okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
- 4) ustala organizację organów izby i tryb ich działania;
- 5) ustala liczbę członków organów izby i zastępców rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
- 6) dokonuje wyboru prezesa i członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, członków okręgowej komisji rewizyjnej, członków okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i jego zastępców;
- 7) dokonuje wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii;
- 8) ustala wysokość składki członkowskiej.

Art. 28.

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wybiera spośród swoich członków prezydium. Prezydium stanowią: prezes oraz wybrani przez radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.
2. Prezydium okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej działa w imieniu rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 29.

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna kieruje działalnością izby w okresie pomiędzy okręgowymi zjazdami lekarzy weterynarii, a w szczególności:

- 1) wykonuje zadania i czynności określone w art. 10, z wyjątkiem ustanawiania zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz sprawowania sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego;
- 2) wykonuje uchwały okręgowego zjazdu lekarzy weterynarii;
- 3) składa przed okręgowym zjazdem lekarzy weterynarii sprawozdanie z działalności oraz wykonania budżetu;
- 4) prowadzi bieżące sprawy izby;
- 5) wykonuje zadania zlecone przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Art. 30.

Przewodniczącemu okręgowej komisji rewizyjnej, przewodniczącemu okręgowemu sądu lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowemu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej służy prawo do udziału w posiedzeniach okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i jej prezydium.

Art. 31.

Okręgowa komisja rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą izby;
- 2) występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 32.

Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sprawuje sądownictwo polubowne.

Art. 33.

Okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej prowadzi postępowanie w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 5**Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna****Art. 34.**

Organami Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej są:

- 1) Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii;
- 2) Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna;
- 3) Krajowa Komisja Rewizyjna;
- 4) Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny;

5) Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 35.

Najwyższą władzą samorządu jest Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii.

Art. 36.

1. W Krajowym Zjeździe Lekarzy Weterynarii biorą udział delegaci wybrani przez okręgowe zjazdy lekarzy weterynarii oraz z głosem doradczym – niebędący delegatami – członkowie ustępujących organów Izby.
2. Liczbę delegatów określa Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6.
3. Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna co 4 lata.
4. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna:
 - 1) na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej;
 - 2) z własnej inicjatywy;
 - 3) na wniosek co najmniej 1/5 okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.
5. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii powinien być zwołany w ciągu 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwołanie Zjazdu i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 37.

Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii w szczególności:

- 1) uchwała zasady etyki i deontologii weterynaryjnej;
- 2) uchwała program działalności samorządu;
- 3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej;
- 4) uchwała regulaminy organów Izby;
- 5) ustala liczbę członków organów Izby i zastępców Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej;
- 6) wybiera Prezesa oraz członków Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców;
- 7) ustala zasady określania wysokości i podziału składki członkowskiej.

Art. 38.

1. W skład Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wchodzi: Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii i prezesi okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wybiera spośród swoich członków Prezydium. Prezydium stanowią: Prezes oraz wybrani przez Radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.
3. Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej działa w imieniu Rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 39.

1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna kieruje działalnością samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami Lekarzy Weterynarii, a w szczególności:

- 1) wykonuje uchwały Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii;
- 2) czuwa nad prawidłową realizacją zadań samorządu;
- 3) koordynuje i nadzoruje działalność okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych;
- 4) reprezentuje zawód lekarza weterynarii;
- 5) uchwała ramowe regulaminy organizacji i trybu działania organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych;
- 6) uchwała regulamin wyborów do organów samorządu oraz tryb odwoływania członków tych organów;
- 7) określa zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu;
- 8) ustala tryb postępowania w sprawach o niedostateczne przygotowanie zawodowe;
- 9) uchwała zasady gospodarki finansowej samorządu;
- 10) wybiera Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, jeżeli ich mandat wygasł w czasie kadencji;
- 11) rozpatruje odwołania od uchwał okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych;
- 12) analizuje i opiniuje kierunki rozwoju ochrony zdrowia zwierząt;
- 13) negocjuje warunki pracy i płac lekarzy weterynarii;
- 14) uchwała budżet Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz rozpatruje sprawozdania z jego wykonania;
- 15) ustala minimalną wysokość składki członkowskiej [./] < ; >

<16) prowadzi Centralny Rejestr Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej;

17) określa jednolite zasady numerowania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne, sposób prowadzenia rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, a także przekazywania danych z tego rejestru do Centralnego Rejestru Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej.>

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna uchyla uchwały okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych sprzeczne z prawem lub uchwałami i regulaminami wydanymi na podstawie ustawy.
3. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może zwrócić się do okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do

w art. 39 w ust. 1:
dodane pkt 16 i 17
wchodzą w życie z
dn. uzyskania przez
RP członkostwa w
UE (Dz.U. z 2003 r.
Nr 208, poz. 2018)

zakresu działania rady. Uchwała rady powinna być podjęta w ciągu miesiąca od dnia doręczenia uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może prowadzić działalność wydawniczą.

Art. 40.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przedstawia Radzie Ministrów coroczne informacje o działalności samorządu.

Art. 41.

Przewodniczącemu Krajowej Komisji Rewizyjnej, przewodniczącemu Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej służy prawo udziału w posiedzeniach Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i jej Prezydium.

Art. 42.

Krajowa Komisja Rewizyjna:

- 1) kontroluje finansową i gospodarczą działalność Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz wykonanie uchwał Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii;
- 2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych komisji rewizyjnych;
- 3) zgłasza wnioski w sprawie absolutorium dla Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

Art. 43.

Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:

- 1) rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii;
- 2) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Art. 44.

Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:

- 1) prowadzi postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii;
- 2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej;
- 3) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Rozdział 6

Odpowiedzialność zawodowa

Art. 45.

Członkowie samorządu podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami **obecnie: kasacji** lekarsko-weterynaryjnymi za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej oraz za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii.

Art. 46.

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może orzekać następujące kary:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana;
 - 3) zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na okres od trzech miesięcy do trzech lat;
 - 4) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.
2. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w drugiej instancji karę wymienioną w ust. 1 pkt 3 i 4, ma prawo wniesienia odwołania do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.
3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 47.

1. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w pierwszej instancji karę wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, może być przez ten sąd tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych. Postanowienie o zawieszeniu wydaje sąd lekarsko-weterynaryjny z urzędu lub na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej.
2. Postanowienie sądu lekarsko-weterynaryjnego o tymczasowym zawieszeniu w wykonywaniu czynności zawodowych jest natychmiast wykonalne.
3. Jeżeli okres tymczasowego zawieszenia trwa dłużej niż trzy miesiące, Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny bada z urzędu zasadność zawieszenia.

Art. 48.

1. W razie uniewinnienia lub umorzenia postępowania w drodze *rewizji nadzwyczajnej* lub w wyniku wznowienia postępowania, lekarzowi weterynarii przysługuje roszczenie o odszkodowanie w stosunku do izby lekarsko-weterynaryjnej, której sąd wydał uchylone orzeczenie.
2. Roszczenie wygasa w razie niezłożenia wniosku w terminie rocznym od daty uprawomocnienia się orzeczenia.
3. W sprawach roszczeń o odszkodowanie orzeka sąd powszechny.

Art. 49.

Na wniosek lekarza weterynarii orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania w sprawie z zakresu odpowiedzialności zawodowej podlega opublikowaniu w organie prasowym samorządu.

Art. 50.

1. Sprawy odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii rozpatrują okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne i Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.
2. Okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne orzekają we wszystkich sprawach jako pierwsza instancja, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2. W sprawach odpowiedzialności zawodowej członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i okręgowej komisji rewizyjnej orzeka okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny wyznaczony przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.
3. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:
 - 1) rozpatruje odwołania od orzeczeń okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych;
 - 2) orzeka jako pierwsza instancja w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków: Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców, a także okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych oraz okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej i ich zastępców;
 - 3) rozpatruje w innym składzie odwołania od orzeczeń wydanych w trybie określonym w pkt 2.

nowe brzmienie ust. 3 w art. 51 wchodzi w życie z dn. uzyskania przez RP członkostwa w UE (Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz. 2018)

Art. 51.

1. Kary nagany i zawieszenia prawa wykonywania zawodu pociągają za sobą utratę prawa wybieralności do organów izb lekarsko-weterynaryjnych do czasu usunięcia z rejestru ukaranych wzmianki o ukaraniu.
2. Lekarz weterynarii zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać zawodu w żadnej formie.

[3. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu powoduje skreślenie z listy lekarzy weterynarii bez prawa ubiegania się o ponowny wpis.]
- <3. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu powoduje skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej bez prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.>**
4. W razie prawomocnego ukarania karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, stosunek pracy lekarza weterynarii wygasa z mocy prawa. Wygaśnięcie to pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 52.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego wszczętego w jednostce organizacyjnej, w której przepisy szczególne przewidują takie postępowanie. Może być jednak ono zawieszona do czasu ukończenia postępowania karnego.

Art. 53.

1. Postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli zaszła okoliczność, która według Kodeksu postępowania karnego wyłącza ściganie.
2. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej, toczy się ono dalej, jeżeli zażąda tego w terminie dwumiesięcznym od daty zgonu obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 54.

1. Jeżeli w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej świadek lub biegły nie stawił się na rozprawę bez usprawiedliwienia albo bezpodstawnie odmawia zeznań, sąd lekarsko-weterynaryjny może zwrócić się do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o przesłuchanie jej w charakterze świadka lub biegłego na okoliczności wskazane przez sąd lekarsko-weterynaryjny. O terminie przesłuchania sąd zawiadamia strony, a protokół przesłuchania przesyła sądowi lekarsko-weterynaryjnemu.
2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio, jeżeli świadek lub biegły nie stawił się bez usprawiedliwienia na wezwanie rzecznika odpowiedzialności zawodowej albo bezpodstawnie odmawia złożenia przed nim zeznań.

Art. 56.

1. Nie można wszczynać postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.
2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie odpowiedzialności zawodowej następuje nie wcześniej niż przedawnienie karne.
3. Bieg przedawnienia przerywa każda czynność rzecznika odpowiedzialności zawodowej.
4. Karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

Art. 57.**Art. 55 skreślony**

Oskarżycielem w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej jest właściwy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 58.

Obwiniony może przybrać w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej obrońców spośród lekarzy weterynarii lub adwokatów.

Art. 59.

Członkowie sądów lekarsko-weterynaryjnych w zakresie orzekania są niezawiśli i podlegają tylko ustawom oraz obowiązującym zasadom etyki i deontologii weterynaryjnej.

**obecnie: minister
właściwy do spraw
rolnictwa**

Art. 60.

1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi rejestr ukaranych.
2. Usunięcie z rejestru wzmianki o ukaraniu następuje z urzędu po upływie:
 - 1) trzech lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą upomnienia lub nagany;
 - 2) pięciu lat od odbycia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu; jeżeli lekarz weterynarii nie zostanie w tym czasie ukarany lub nie zostanie wszczęte przeciw niemu postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej.
3. Nie usuwa się wzmianki o karze pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Art. 62.

1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.
2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i w uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczególne przepisy dotyczące postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 7**Polubowne rozstrzyganie sporów**

art. 61 skreślony

Art. 63.

1. Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny, za pisemną zgodą stron, może rozpatrywać, jako sąd polubowny, spory między lekarzami weterynarii oraz między lekarzami weterynarii a innymi pracownikami instytucji weterynaryjnych, a także między lekarzami weterynarii a innymi osobami lub instytucjami, jeżeli spory te dotyczą wykonywania zawodu lekarza weterynarii.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, sądy lekarsko-weterynaryjne stosują odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

Rozdział 8

Majątek i gospodarka finansowa

Art. 64.

1. Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych stanowią fundusze oraz ruchomości i nieruchomości, a w szczególności:
 - 1) składki członkowskie;
 - 2) zapisy, darowizny, dotacje;
 - 3) wpływy z działalności gospodarczej;
 - 4) inne wpływy.
2. Majątkiem izb lekarsko-weterynaryjnych zarządzają właściwe rady lekarsko-weterynaryjne.

**art. 66a i art. 67
pominięte - tekst w
obwieszczeniu**

Art. 65.

Nieopłacone w terminie składki członkowskie i koszty postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 66.

Lekarze weterynarii, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadali uprawnienie do wykonywania zawodu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów i zawód ten wykonywali, zostają z urzędu wpisani do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze wykonują zawód.

Art. 68.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jakie czynności z zakresu zadań lekarza weterynarii, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogą być wykonywane przez osoby nieposiadające tytułu lekarza weterynarii, oraz określi kwalifikacje tych osób, uwzględniając konieczność sprawowania nadzoru przez lekarza weterynarii przy wykonywaniu niektórych czynności.
(ust. 1 w brzmieniu, które weszło w życie od 5.10.2001 r. - Dz.U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1089 - niezgodny z Konstytucją i traci moc z dniem 18.03.2004 r., wyrok TK Dz.U. 2003 r. Nr 59, poz. 532).
2. Osoby wymienione w ust. 1, które na podstawie dotychczasowych przepisów nabyły uprawnienia do wykonywania czynności weterynaryjnych samodzielnie lub pod nadzorem lekarza weterynarii i do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. z 1997 r.

Nr 60, poz. 369) prowadziły zarejestrowaną działalność gospodarczą w tej dziedzinie, zachowują dotychczasowe uprawnienia.

Art. 69.

Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w drodze rozporządzenia, określi oznakowanie, tryb i zasady wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które będą stosowane u zwierząt w sytuacji gdy brak jest weterynaryjnego produktu leczniczego dopuszczonego do obrotu, z uwzględnieniem w szczególności grup zwierząt, przypadków oraz warunków, z zachowaniem których mogą być wystawiane recepty, oraz ich wzór uprawniający do nabycia produktów leczniczych za opłatą, sposób zaopatrywania w druki recept, kontroli ich wystawiania, realizacji i stosowania.

Art. 73.

Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc:

- 1) dekret z dnia 7 grudnia 1945 r. o wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (Dz.U. z 1945 r. Nr 58, poz. 337);
- 2) dekret z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz.U. z 1947 r. Nr 61, poz. 338);
- 3) ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 r. o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych (Dz.U. z 1949 r. Nr 25, poz. 178).

Art. 74.

Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21, 22, 70 i 71 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**art. 70, 71 i art. 72
pominięte - tekst w
obwieszczeniu**